

Tatpovek
Korčopovij
ale Hologovij

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrčkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.— Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravnništvo* ulica Molino piccolohat. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama cije se proste postnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P edinosti je moč“.

O spremembi domovinskega zakona.

(Govoril v državnem zboru poslanec Povše.)

(Dalje)

Mala občina Dvor pri Žužemberku na Dolenjskem je dobila plačilni nalog za več ko 800 gld. za neko osebo, katere stari oče je imel domovinsko pravico v občini Dvor. Šel je v Budimpešto, kjer je bil delavec pri strojih, tam je ponesrečil in zapustil ženo z jednim otrokom. Tedaj je dobila občina račun, glaseči se na 800 gld. in nekaj čez. Ta občina pa ima direktnih zemljiških davkov zapisanih 710 gold. To dokazuje, da je morala le za jeden slučaj nastaviti 100 odstotkov doklade, da [pokrije račun. Deželni odbor je bil tako vesten in se je toliko pobrigal, da je pripomogel k temu, da dotični znesek plačuje v obrokih in je tudi sam prevzel neke svoto.

Dovolite mi, da navedem iz kronovine Goriške, koliko je morala več časa plačevati za uboge, ki so v Trstu pustili svoje najboljše delavske moči. Še iz tistega časa, ko sem bil ud deželnega zbora v Gorici, spominjam se izkazov knjigovodstva, katere sem prebiral, da je velika večina občin po 200 in 150 odstotkov doklad morala nalagati direktnim davkom in to le za plačevanje preskrbljevanja ubožcev.

Poslanec kmečkih goriških občin mi je pravil ravno kar, da je letos neka občina morala naložiti 230 odstotkov doklade (Čujte! Čujte!), in to le v ta namen, da pokrije preskrbljevanje ubožcev. To so številke, katere po mojih mislih bolj govoré, ko ne vem kakó uglašen govor. Gospodje, jaz mislim, da je čas, da odpravimo to krivico, katero je bodisi neprevidna, bodisi to nameravajoča vlada pred 30 leti dala v darilo kmečkim občinam.

Tri desetletja sém vladala je le smer, pospeševati velika mesta. (Prav res je!) Le pogledjte nazadovanje kmečkih občin, sploh blagostanje poljedelstva od onih let sem!

Ne bom se dotikal več tega, ampak izogibal se bom vsake stranske poti, zlasti se pa bom ogibal vpletati politiko in narodnost v to vprašanje, ki je popolno le gospodarskega in socialnega po-

mena. Obžalovati moram, da so liberalni zakonodajalci leta 1863 opustili ono popolnoma opravičeno naziranje o domovinski pravici iz leta 1754 in izpod vlade Marije Terezije.

Takrat je zakon iz l. 1754 prav resnično izrekel socialno politični temeljni stavek, da se mora redno bivališče v kaki občini pripisati onim osebam, ki so se nastanile v kaki tuji občini in so tam izpolnjevale svoje državljanske in davčne dolžnosti ali pa tudi brez pravega domovanja pošteno spolnjevale svoje dolžnosti in s tem prispevale k občinskim bremenom.

To določbo so odpravili l. 1863 kmečkim občinam v veliko škodo in mesto nje naredili določbo, katera jim je, kakor sem že opisal, delala veliko krivico.

In merito govoriti za zakon je težko, kajti odkritosrčno moram pripoznati, da utemeljujoči predlog odseka do cela kaže pravo pojmovanje naloge in s tem že a priori zavrača vsaki prigovor.

Nekaj pa posebno pozdravljam, da je namreč odsek opustil v §. 2 razložek, kateri je v vladni predlogi, da je namreč za davkoplačevalce treba 5 let in za tiste, ki davka ne plačujejo, 10 let, da dobe domovinsko pravico.

V današnjem času je pač umestno, da se ne poojstrujejo razlike in razmerja; in potem, gospodje, je tudi neopravičeno, ako se ne postavi minimalna meja za davke, kajti, potem bi bilo mogoče, da bi kdo, ki plačuje najmanjši davek 2 gld. 10 kr., čez pet let imel že pravico zahtevati domovinsko pravico, med tem, ko bi oni, ki ne plačajo direktnih davkov, moral 10 let čakati. Ta drugi pa je morebiti po svojih razmerah v družini na užitninskem davku tri ali štirikrat toliko plačal, kakor oni, ki plačuje najmanjši direktni davek.

Jaz moram, dasi sem po svojem naziranju in po javnem nastopu konservativec, to poravnanje razlike le pozdraviti; ravno tako moram odkritosrčno priznati, da bi želel, naj se §. 9. nekoliko izpremeni, in jaz bom v tem smislu zanj glasoval, ako se pojavijo predlogi k spremenjenju §. 9., ker se je odseku zdelo primerno, določiti gotove doneske.

„Ako je samo to, že minejo te sanje mladosti“.

„Ni samo to. Minejo te sanje, ker morajo nehati, ali to ne ozdravi moje rane. Duša hrepeni za širokim svetom, v mojem srcu ne bode nikdar svetega miru“.

„Ako je tako, nočem te siliti nadalje. Idi v miru, jaz te blagoslovljam. Čudne so poti Pravidnosti, razne so poti človeške. Idi, kamor te vleče želja, tudi po tej poti moreš priti do odrešenja. Govoriti hočem, da te odpusté; in ako bodeš pozneje potreboval moje pomoči, pridi pod mojo streho, tam najdeš očeta“.

Srečen je spustil mladenič bolno glavo na starčevo roko in jo močil gorkimi solzami.

Teden dni potem odprli so nekega jutra vrata semenišča. Iz hiše je stopil bled mladenič v posvetni obleki — Lovro. Vzdahnil je. „Svoboden sem“, si je mislil in je pozabil na vse. Solnce je sijalo, vse je bilo živo, zeleno. Lovro je šel iz mesta. Sprehajal se je po zelenih gajih. Na obronku griča vrh mesta je sél mladenič. Oči so mu letale po gorah, dolinah. Užival je, ne mislé ničesar. Slednjič ga je zalotilo spanje, sladko spanje. V sanjah se je zagledal v Malvino, sedečo za glasovirjem. Okolo glave jej je trepetalo solnce.

Gospodje! §. 9. v praksi mnogo stvari pokaže v pravi luči. Vi hočete, da se vsakemu dá, kar mu gre. Ako pa bode občinam prepuščeno, da same določujejo pristojbino, bode pač tako visoka, da je revnejši stanovi ne bodo mogli plačati.

Prepričan sem, da tržaški municipij nastavi največje številke, da onemogoči tujcem pridobitve domovinske pravice. Ako tudi moramo priznati, da večjim mestom nastane neko novo breme — tega mi, prijatelji te nove predloge, ne preziramo —, vendar se ne sme dopustiti, da bi krivično stanje še dalje trpelo, dokler se, kakor pravijo gospodje, breme, obstajajoče v preskrbljevanju ubogih, sploh ne razdeli. Tu se gre za to, da se odstrani stara velika krivica, krivica, katera ne zadeva le kmečkih občin, ampak tudi veliko število prebivalstva, ki si išče domovanja. (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 22. oktobra 1896.

Državni zbor. Poslanska zbornica je večeraj nadaljevala podrobno razpravo o domovinskem zakonu. § 1. se je vsprejel nespremenjen. V razpravi o § 2. je zahteval vladni zastopnik v soglasju z odsekom, da za pridobitev domovinskega prava je potrebno 10letno bivanje, ne glede na to, ali dotičnik plačuje davke ali ne.

Zatem so razpravljali o nujnem predlogu posl. Pernerstorferja, da je pozvati ministra železnice, naj pouči svoje podrejene organe, da ne smejo braniti služnikom železnice pristopa k društvom, dovoljenim po zakonu. Minister Guttenberg je odgovoril, da dosedaj ni bilo pritožeb v tem pogledu, a zagotovil je, da se v vsakem konkretnem slučaju izvede stroga preiskava. Dotični strokovni list, na kateri se sklicuje predlagatelj, pretiruje navadno in sramoti predpostavljene. Pri železnicih treba stroge discipline, ker gre za najvišje interese in za življenje tisočev. Kam bi prišli, ako bi železniški služabniki sledili tej ali oni strankarski smeri mesto svojim predpostavljenim?! Ravnotelem je dolžnost, da vzdržujejo disciplino, strogo držé se službenega reda in zakonov. Minister nima

„Malvina“, vskliknil je mladenič, „poglej sem, ni več črne halje. Pridi, pridi!“ In razširil je roki in — prebudil se je.

Večerni zvon ga je spomnil na resnico. Sedaj še-le je začel razmišljati. Kam sedaj? Pogledal je na ono stran, kjer mu je stal dom. Čelo mu se je zmračilo. „Kaj porečejo moji? Ali smem k njim? Ali smem? — Moram“. Lovro se je dvignil srčno ter odšel k nekemu znanцу v mesto. Že drugega dne zarano je korakal Lovro po poti proti Postojini. Po hoji dobre ure je došel na vrh. Njemu naproti se je pomikal voz, a za vozom se je dvigal silen prah. Lovro se je umaknil na hribček kraj ceste, da se izogne prahu. Voz je drdral mimo. Mladeniča je zazebló v srce. Na vozu je sedel fin, mlad gospod, poleg njega mlada gospa. Ona je prebledela opazivši potnika. Bila je Malvina. Dolgo je gledal Lovro za plavkastim nje zagrinjalom, ki se je vilo v jutranjem solncu. Zatem je sél na holmec. „Z Bogom“, je šepnil. „Seveda, bedak, seveda! Hči graščaka, pa ubogi kmet! Naravno! Pa čemu tudi misliti na dalje. Srce ne umeje. Neumno srce, kdo te vpraša? Molči, trpi! Z Bogom!“ (Pride še.)

PODLISTEK.

11

Prijatelj Lovro.

Črtica po resnici. — Spisal August Šenoa. Prevel C—č.

„Velika stvar je, sveta stvar je, vso smatno dobo služiti Bogu — in samo Bogu. Ali v to treba, oče, jakosti, junaštva. Vsakdo ne more tega. Mnogo je poklicanih, malo izvoljenih. Tudi mene je usoda obrnila na to sveto pot. Jaz nisem izvoljenec. Srce mi kipi, duša mi sili v svet, a nisem junak, da bi se mogel premagovati. Sveta haljina gori na meni, požge me. Da sem služabnik božji, služiti bi mu hotel vsem srcem. Nočem, da bi bil le pol človeka. A ne morem. To mi je bolezen. Sodite me in naj me Bog sodi, jaz nisem kriv“.

„Nesrečen si, sinko moj, to umejem: ti nisi izvoljenec, vidim. Žal mi je radi tebe. Nadejal sem se, da bodeš narodu veren pastir. Nočem te karati, kakor bi morda tako storil kdo drugi. Bolje je, da postaneš vreden posvetnjak, nego nevreden duhovnik. Vem, da treba junaštva za sveti poklic. Praviš, da te boli srce. Ali morda ljubiš ženo?“

„Ljubim, oče“.

nič zoper nujnost predloga. Vendar je zbornica odklonila nujnost s 73 zoper 67 glasov.

Teorija in praksa. Iz nemške levica izstopivši, a vzhic temu še vedno nemško liberalni poslanec in profesor Ed. Suess se hoče umakniti iz javnega življenja. Ali je mož obupal na bodočnosti stranke, kateri je pripadal dolgo vrsto let? Ne čulili bi se temu. Ta gosp. poslanec je sklical dne 20. t. m. svoje volilce iz drugega okraja dunajskega, da se poslovi od njih, da jim zapoje svojo labudovo pesem.

Mož je nemški liberalcec in že s tem je povedano, da ne soglašamo z njim. Vendar pa je vpel v svoj govor mnogokoji izrek, ki sene strinja ravno z dolgoletno prakso njegove lastne stranke. V marsikoji besedi Suessovi je izražena epa teorija, o kakoršni ni hotel nikdar čuti praksa nemških liberalcev.

Posl. Suess je rekel n. pr. — označivši grofa Badenja za grofa Taaffeja No. 3 —, da isti postopa kakor vsi njega predniki, prizadevaje si, da jedna stranka paralizuje drugo in da se tudi pod njegovo vlado smatra vsako izjavljanje svojega prepričanja kakor strankarska omejenost. To je posledica dejstvu, da stoje med strankami v našem parlamentu ne le političke, ampak tudi narodne meje. To je vse res, toda vprašati moramo gosp. Suessa, kdo je zakrivil v prvi vrsti, da narodni oziri razjedajo zdravo strankarsko organizacijo v našem parlamentu? Mar ne uprav nemška levica, ki je se svojim zanikanjem pravice nemškimi narodnostim, se svojim strupenim postopanjem, se svojo narodno strastjo, uprav prisilila nemške narodnosti, da branijo svojo narodnost? Nemška levica hoče nemčiti se silo, a narodi si ne dajo jemati kar tako, kar jim je prirasčeno k srcu. Nemška levica je hrupela vsikdar, kadar-koli je videla le najmanjše znamenje poskusa za rešenje narodnega vprašanja v zmislu jednake pravice za vse. Krokodilove solze so torej, ki jih pretaka g. Suess na tem, da stoje med strankami še vedno narodne meje. Ta teorija g. Suessa je daleč proč od prakse njegove stranke.

Gosp. Suess je storil korak dalje: delal je globe poklone pred narodom češkim, rekši, da je ta narod poleg Nemcev jedini prijatelj napredka in da v Avstriji ne zasije zarja svobode, dokler si ne podajo rok v spravo Nemci in Čehi. — Take so besede gosp. Suessa, a kaka so dejanja židovsko-liberalne stranke? Čegavo je časopisje, ki je — posebno v letih 1870—1880 — na nečuden način zasramovalo narod češki? Časopisje nemško-liberalne stranke, a gosp. Suess je bil takrat eden voditeljev iste nemško-liberalne stranke! Kdo je postavljaj na pozorišča dunajskih gledališč češke narodne tipe kakor stalne smešne figure? Kdo je najnevarnejše karikiral občudovanja vredne napore naroda češkega? Kdo je najtrdovratneje odrekal in odreka enakopravnost temu, po Suessu toli naprednemu narodu? Kdo zatira na uprav nečloveški način češke manjšine v nemških krajih? Kdo je uprav te dni se svoje brutalnostjo prisilil narod češki na najodločnejši odpor? Ali ne isti nemško-židovski liberalci? Zopet krokodilove solze, ki jih je pretakal gosp. Suess, kateremu mora biti vendar najbolje znana razlika med njegovimi besedami in med dejanji njegovih so-mišljenikov.

Gosp. Suess je rekel tudi, da moramo učiti mase ne le čitati in pisati, ampak tudi misliti — vzgojevati jih moramo. Zlate besede. Ali kako jih je izvajala njegova stranka v praksi? S tem, da je silila v šole jezik, katerega otroci ne razumejo! Kedaj je še nerazumljena beseda vzgajala srca? Kdor posveča vse svoje sile za osvajanje tuje lasti, nima časa za kulturno delo; kdor trati svoje moči za krivično idejo nasilnega raznarodovanja, ta ne more vzgajati. Kajti vzgajanje narodov in nasilje zoper iste narode, sta dva pojma, ki izključujeta jeden drugega.

In tako nam je pokazala tudi labudova pesem Suessova, kako neiskrena, kako zavratna, kako krivična je ta stranka nemških liberalcev, kajti postopala je vsikdar v zmislu, nasprotnem onemu, kar je pametnega govoril gosp. Suess.

Volilno gibanje na Ogerskem. Viši krogi se menda boje hudih stvari povodom volilnega gibanja na Ogerskem. Tako si moramo tolmačiti vest, ki jo je objavil „Grazer Tagblatt“, da s

namreč 12 stotinj 7. polka sestavi v podvojene stotnje in da so te stotnje dobile nalog, biti pripravljeni za eventualni odhod na Ogersko, kjer se boje velikih izgrediv povodom volilne agitacije.

Ljudska stranka je postavila do sedaj — tako poroča „Magyar Allam“ — kandidate v 84 okrajih in se nada, da zmaga v 50.

Zdi se, da bomo morali res odpreti stalno rubriko za pobojsva in umorstva v čast in slavo madjarske svobode. Danes čitamo v listih, da so v Turč. sv. Martinu orožniki ustrelili štiri slovaške volilce, 14 pa težko ranili.

Živio! In zastopniki tacega zistema hodijo prav pridno na — mirovne kongrese. Ironija uganja včasih res hude burke.

Rusija in — Madjari. Čudno je sicer, ako stavimo ta dva činitelja v jedno vrsto, ali tudi madjarske srditelje treba poštovati, ako pomislimo, da čisto tudi mali vzroki porajajo velikih dogodkov. — Tako javljajo iz Berolina, da se je izjavil neki dostojanstvenik ruskega dvora, da v Rusiji ne ugajajo simpatije Nemčije do Madjarov, kajti razgrete glave nekaterih magnatov bi še lahko provzročile vojno.

O poroki italijanskega kraljeviča. Jahta „Savoja“ se zaročnikom in njiju spremstvom dospela je iz Bara v Bari, ne da bi bil pojenjal dež. — Princ Neapeljski je vsprejel popoldne zastopnike oblasti in sindake vseh občin te pokrajine. Izrazil je svoje veselje in zadovoljnost na vsprejemu, ki mu ga je priredilo prebivalstvo bariško. Naročil je sindaku, da zahvali ljudstvo v njegovem in v zaročnice imenu.

Nadškof Bariški je prosil avdijencije in princ ga je vsprejel takoj. Nadškof je izrekel svoje čestitke visokima zaročencema. Pincesa Jelena je vsprejela na jahti občinski odbor in odbor gospā. Obema je izrazila svojo zadovoljnost na presrčnem vsprejemu.

Pozneje se je zvedrilo. Mesto je bilo kaj lepo videti v svojem odičenju. Ob 8. uri zvečer odpeljala sta se zaročenca s spremstvom na kolodvor. Ulice, po katerih se je pomikal sprevođ, so bile sijajno razsvitljene. Ljudstva bilo je ogromno, navdušenje splošno. Na postaji so se poklonili visokima zaročencema zastopniki oblasti, želé jima srečno pot. Ob 10. uri je oddrđal vlak ob navdušenem klicanju množice.

Rusija in Nemčija in vztočno vprašanje. „Neue Freie Presse“ pišejo iz Pariza, da tamošnji diplomatski krogi pripisujejo veliko važnost sestanku med carjem Nikolajem in nemškim cesarjem Viljelmom. To pa z ozirom na vztočno vprašanje. Gotovo stvarjo je smatrati, da se vlasti potegnejo sicer za status quo v Turčiji, zajedno pa tudi za uvedenje reda in za varnost kristijanov. Izvedenje te volje vlasti da bođe zaviasno od energije ruskega zastopnika v Carjemgradu, ki je organ združenih vlasti. O tem pa da ni govora, da bi Rusija dobila pooblaščenje, da odpošlje svojih vojakov v Turčijo. Ako bi pa prišlo do tega, pa bi se moralo dovoliti Angleški, da sme v Dardanele se svojimi ladjami. V Parizu mislijo, da sestanek obeh cesarjev ne ostane brez upliva na sultana in da se poslednji ne bode mogel upirati zahtevam Nelidova, ki bodo to pot gotovo odločnejše.

Kako malo govora je o Angleški! Poslednja je doživela res grozen flasko. Grozila je, da nastopi sama, bodisi tudi zoper vso Evropo, a sedaj se je lepo umaknila na vsej črti, sabljo je utaknila v nožnico in o nadaljnjih korakih v Carjemgradu ukrepajo — drugi!

Različne vesti.

Imenovanje. Ces. kr. višjim drž. pravdnikom v Trstu je imenovan c. kr. deželnega sodišča svetnik g. Karol vitez Defacis. Novi ces. kr. višji državni pravdnik nam je bil vedno pravičen v jezikovnem obziru; prepričani smo torej, da zadobi naš jezik pod njim ono mesto, katero mu ide po božjih in državnih zakonih ter mu čestitamo prav srčno ob lepem tem povišanju.

Njegovo Voličanstvo grofu Badeni. Brzejavka, ki jo je dobil grof Badeni povodom svoje srebrne poroke od Njeg. Veličanstva, se glasi: „Radostnim sočutstvom in z zagotovilom neomejenega zaupanja pošiljam najprisrčnejše čestitke Vam in grofici.“

Tudi od nadvojvode Ludovika Viktorja je prejel grof Badeni prisrčno čestitko. Potem mu je seveda došlo od različnih drugih strani čestitk in daril. Jubilara dvojica je prisostvovala včeraj sveti maši.

Molitev za lepo vreme. Iz Rima javljajo, da je papež odredil opravljati posebne molitve za lepo vreme.

Novočenje za leto 1897. Mestni magistrat tržaški pozivlja vse one v tržaški občini bivačoe, novočenju podvržne mladeniče, ki so se rodili leta 1876., 1875., ali 1874., naj pripadajo tržaški občini, ali so pristojni drugam, da se tekom novembra meseca prijavijo na oddelku mestnega magistrata za vojaške stvari, da se jih vpiše v listino za novočenje.

Telovadno društvo „Tržaški Sokol“ vabi na plesni venček, ki bode v nedeljo dne 25. t. m. v društveni telovadnici, na vogalu ulic Amalia in Farneto. Sviral bode orkester. Začetek ob 8. zvečer. Ustopnina: za člane in dame 50 nč., za nečlane 80 nč., za člane v društveni opravi 30 novč. ODBOR.

Nov planet. Modre glave vedno kaj novega „na svet prinesejo“. Tako je našel neki imeniten kraški učenjak nov planet „Pluvius“, ter se izrazil, da je letos le vsled tega tako slabo vreme, ker vlada planet pluvius! Zares nesrečna zvezda! Morda gospod pluvius-ov iznajditelj najde še drugih planetov, ki bodo za nas srečnejši od Pluvija! F.

Dostavek uredništva: Izjaviti moramo, da vso čast in slavo na tej najdbi prepustimo v vsem nje obsegu in izključno le gg. astronomu kraškemu in pa gospodu dopisniku. Še odgovornosti ne vsprejemamo za to vest, razun one, ki nam jo nalaga zakon. Sicer pa si ne moremo misliti, da bi ta imenitni astronom z njegovim „planetom“ vred mogel priti v navskrižje z našo cenzuro. Bog ga nam poživi še nadalje pri taki — dobri volji!

Rojanski župnik pred sodiščem. Kakor smo obljubili v današnjem zjutranjem izdanju, prinašamo tukaj obširnejše izvirno poročilo o kazenski razpravi, ki se je vršila včeraj proti gosp. Josipu Jurici, župniku rojanskemu.

Razprava se je vršila v sodnici gosp. kazenskega sodnika Pacorja na Preturi ter se je pričela ob 11. uri zjutraj. Ovadba se je glasila blizo tako-le:

Dne 6. avgusta t. l. podala sta se doktorand Slavik in doktor Jos. Abram, prvi kakor oče, drugi kakor boter v cerkev rojansko, da dasta krstiti novorojenca. Žalja g. Slavika je bila, da krsti g. kapelan Guštin, ki je njegov prijatelj. Vkljub tej želji hotel je krstiti g. župnik sam, ki je opravil sveto opravilo, tresoč se v razburjenosti in bled. Po krstu, ko sta odšla gg. Slavik in Abram iz zakristije, kjer so se opravile običajne formalitete, izrazil se je gosp. župnik Jurica, gredé k drugemu krstu mimo dekleta, ki je sedé v cerkveni klopi držalo na rokah krščenca Slavikovega, in mimo babice, ki je stala zraven, z besedami: „Conosco ste figure porche“ in to brez vsacega povoda.

Razžaljena na svoji časti sta zahtevala tožitelja kazensko postopanje proti žaljivcu.

Župnik Jurica, ki je prišel osebno brez zagovornika, branil se je na razpravi v italijanskem jeziku tako-le:

Nekatere trditve ovadbe so resnične, nekatere pa popolnoma krive. Branil se bodem sam, kakor znam in vem, ne da bi se bil na to pripravil. Razložim stvar po duhovniški vesti. Pred uhodom cerkve videl sem vprašavnega dné tri gospode in eno gospó, od katerih sem poznal samo g. Slavika. V zakristiji čakala sta pa g. kapelan in mežnar. Meni ni nikdo povedal prej, da bode krst ter me tudi ni nikdo prašal dotičnega dovoljenja. Samo župnik ima pravico krstiti. Ko sem se odpravljaj na krst, oglasil se je g. kapelan, rekši slovenski: „prosim...“ jaz nisem odgovoril ter, obrnjen proti cerkovniku, rekel sem v slovenskem jeziku doslovno: „Vzamite svečo in hodimo krstiti!“ Bil sem res ves razburjen in bled, ker imam samo jaz pravico krstiti in ker sem videl, da me ne marajo, in to temveč, ker se je dala gospa soproga Slavikova po porodu blagosloviti, ne da bi bil jaz kaj o tem znal, od gosp. kapelana, a ne od mene, kateremu gre ta pravica, kakor župniku.

Ko sem šel po cerkvi h krstnemu kamenu, bila je sredi cerkve v klopi deklica Kavčič z otrokom na rokah in zraven babica. Mimogredé sem rekel: „La pensi, che figure!“ (Pomislite, kake „figure“!). Nisem nikakor mislil izreči kletvine v cerkvi. Nisem bil nikoli malovrednež (mascalzone).

Pri krstnem kamenu sem bil zelo razburjen, ker me niso hoteli. Prašal sem, na katero ime naj se krsti otrok. Povedalo se mi je ime, katerega nisem razumel, ker ne poznam dobro slovenskega jezika.

Bilo je ime „Slavoj“ ter sem ponovno prašal, kako se glasi povedano mi ime. Po krstu sem šel v zakristijo. Da ne pogrešim krstnih imen „Slavoj, Ljudomil in Milan“, zapisal sem jih na košček papirja. Prižnavam svojo ignorancijo!

Dovršivši zapisovanje sem rekel proti očetu otroka mirno v slovenskem jeziku: „Me niste hoteli“. Na to oče tudi mirno: „O zakaj da ne!“ Jaz sem odgovoril: „Poznam dobro svoje ovčice!“, a oče: „Kaj?“ Na moje vprašanje: „Kaj niste tudi Vi moja ovčica?“ odgovoril je oče: „O, da, da!“

Ostal sem na to v zakristiji s cerkovnikom, ter rekel istemu: „Znam, da me niso hoteli, gosp. Slavik me ne pozdravlja na cesti“.

Pripravljen sem na vse to priseči, ako želijo takoj! „Figure porche“ nisem rekel, nisem vaju takih besedi; rojen sem od ubožnih starišev, ali imam dobro vzgojo.

Na to je bil še en krst ter sem se samo izrazil: „Čudno, ker sem Tržičan, me nečejo“.

Odvetnik dr. Gregorin za g. Slavika, sklicuje se na ovadbo, jo potrjuje v vsem obsegu.

Dr. Josip Abram istotako, da je iz besede „figure“, rabljene v množini, kar priznava obtoženec sam, razvidno, da je ta hotel razžaliti tudi njega.

Prehaja se na zaslišanje prič.

(Nadaljevanje in zvršetak v prih. številki.)

Gospod župnik Jurica je rekel v razpravi, o kateri poročamo na drugem mestu, da ne zna dobro slovenskega jezika. Ako pomislimo, da je v župniji rojanski najmanj 4000 slovenskih duš — ogromna večina —, potem moramo reči, da je g. Jurica s tem svojim pripoznavanjem najbolje in najprimerneje označil neumestnost njegovega imenovanja župnikom rojanskim. S tem izrekom je veleč. g. Jurica opravičil naše stališče, ki je zavzimalo — ne zoper njegovo osebo, pač pa zoper njega, recimo, politiko. Da, da, gospa politika so imeli veliko besedo o imenovanju preč. župnika rojanskega.

Zopet se je zlagal. Gledé svojih vestij o dogodkih s škofom Flappom zaradi hrvatske propovedi v Višnjani in Vižinadi, se je „pravicoljubni“ in „liberalni“ „Il Piccolo“ po svoji navadi zopet debelo zlagal. Zato objavlja iz Vižinade priposlani službeni popravek: „Občinski odbor v Vižinadi izjavlja v popravek službene brzojavke (PP), da ni res, da bi bil kdo kričal „evviva“, „živio“ in „morte ai croati“, kakor niti ni res, da je bilo treba orožnikov, ko je škof odhajal po deljenju birme...“

Kar pa se dostaje Višnjana, tam Flapp niti propovedoval ni in se mir v obče ni kalil.

Tako se glase najnovejša poročila. Kje je resnica? Ali je lagal „Piccolo“, ali pa hočejo dobri prijatelji sedaj pomašiti, kar je nepremišljeno izbrbljal vsikdar brbljavi „Piccolo“? Kdo bi mogel vedeti to, ko so pri nas niti tako čudno spojene in pomešane!!

Iz Mislič nam pišejo: Na željo in prošnjo gospodarskega sveta v Misličeh je došel k nam gospod Josip Štrekelj iz Komna. V nedeljo dne 4. t. m. po popoldanski službi božji je imel ta gospod dve uri trajajoč govor o vinarstvu in sadjarstvu. Došlo je precej poslušalcev iz vseh štirih vasij, mladih in starih gospodarjev. Predaval je v sobi g. načelnika Frana Cergola. Prav od srca smo hvalezni gospodu Štrekelju, da se je potrudil k nam in da nam je tako lepo razjasnil način, kako treba vzgojevati trte. Posebno nam je polagal na srce ameriško trto in nje vrednost. Praktično nam je pojasnil, kako treba saditi in cepiti to trto. Dokazal nam je, da si tudi mi Brkini moramo omisliti družih vrst trt, ugodnih za našo mrzlo podnebje. Istotako nam je priporočal, da naj povzdigamo sadjarstvo množenjem in požlahtnjevanjem sadnega drevja z najboljšimi, zimskimi namiznimi plemeni.

Želeti bi bilo, da bi večkrat prihajali k nam gospodje poljedelski strokovnjaki, kajti taki poučni govori koristijo mnogo.

Po dovršenem govoru smo se pogovarjali medsebojno, kako koristno bi bilo, ako bi se tu v Misličih osnovalo kako kmetijsko društvo za vso okolico. Delati treba torej, da pridemo do take gospodarske zadrage.

Po teh krajih ne bode letos skoro ni kapljice vina. Vse trte so stale gole — brez perja. Drugi pridelki so silno slabi. Krompir gnije. Vse tarna: kaj bode z nami?! Gorjé, to bode pela letos sekira po naših gozdih, če bodo ljudje hoteli preživeti sebe in družino. Slaba nam kaže, Bog se usmili. C. kr. davkar trka na vrata, a denarja ni. Vse uprek pojde na boben, ako se nas ne usmili slavna vlada. Prosimo torej naše poslance, prav iskreno jih prosimo, da bi izposlovali pri vladi kolikor le možno milostnega postopanja o iztirjevanju davkov.

Ljudsko štetje v Bosni-Hercegovini. Nedavno je izšel v javnost rezultat ljudskega štetja v Bosni in Hercegovini 1895. leta. Leta 1879. bilo je v Bosni in Hercegovini 1.158.164 prebivalcev, 1885. leta 1.336.091, a o najnovejšem štetju 1896. leta 1.568.092 prebivalcev. Ženskih je 34,40%, možkih 36,39%. — Po veroizpovedanju je v Bosni-Hercegovini: 673.246 pravoslavni, 548.632 mohamedancev, 334.152 katoličanov, 8.233 Židov, 3.859 drugih veroizpovedanj. — Po odstotkih je razmerje veroizpovedanj tako-le: mohamedancev je bilo 1885. leta 36,88%, a 1895. l. 34,99%; število katolikov se je pomnožilo 1885. za 19,39, a 1895 že za 21,31%. Pravoslavni stojé na isti stopinji, niti se ne množe, niti ne padajo. Židje, protestantje in v obče druga veroizpovedanja rastejo. — Po poklicu je bilo 88,34% poljedelcev, a le 11,66% trgovcev, rokodelcev in drugih. (To statistika pa ne pové, koliko je bilo od celokupnega prebivalstva „Bošnjakov“ po narodnosti. To nam utegneta povedati v delegacijah gospoda Kollay in — Jagić. Kjer govore „bosanski“ jezik, mora biti tudi „Bošnjakov“ po narodnosti. Mar ne, gospod Jagić? Gotovo. Kdor je rekel A, mora reči še B. Potrpijmo torej do prihodnjega zasedanja delegacij. Op. ured.)

Potovanje ruske carske dvojice. Car in carica sé spremstvom sta se odpeljala včeraj v Kronberg, da obiščeta v gradu Friedrichshof cesarico-vdovo Fridrich.

Crispi -- na svatbi. Včeraj se je pripeljal v Rim nekdanji vsemogočni diktator Crispi, baje da prisostvuje poroki kraljeviča. Crispi je sicer povabljen na ženitbene slavnosti, kakor so povabljeni vsi drugi, ki imajo, kakor on, veliko verižico reda Annunziata, toda... mož bi moral imeti vendar nekoliko takta, ako že ne pozna srama! Mari le on ne vé, kaj se govori o njegovem sinu Lojzetu? Na sumu je navadne — tatvine.

Obsojen pop. Iz Mostara javljajo, da je tamošnji grško-vstočni župnik Nasil Ivegić obsojen na 8 dnij zapora in 50 gl. globe zaradi naslednjega dogodka: Vojaška oblast v Mostaru je zahtevala od njega, da tega in tega dne da na razpoloženje cerkev za službo božjo za pravoslavne vojake srbsko-hrvatske narodnosti. Naslov dotičnemu spisu je glasil: „Grško-vstočnemu uradu v Mostaru“. Parok (župnik) je ugodil tej zahtevi, toda v dotičnem dopisu je sporočil vojni oblasti, da v Mostaru ni srbsko-hrvatskih vojakov, ampak da so oni vsi Srbi; istotako da ni cerkev grško-iztočna, ker se v njej ne rabi grški jezik, ampak da je pravoslavna; in slednjič, da pravoslavne cerkve nimajo župnikov, pač pa pàroke. — Za to poročilo je dobil zgoraj omenjeno kazen.

Nesreča v Lloydovem arzenalu. Včeraj zjutraj je 64letni mehanik Konrad Krop, stanujoči v ulici della Concordia št. 14, zajedno z drugimi delavci popravljaj električne žice, napeljavane v neki delavnici arzenala. Mož je baš natvezaval prekratki lestevici drug kos v podaljšanje iste, ko je izgubil ravovesje in padel kakih 10 metrov globoko na tla. Obležal je brez zavesti. Pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je dal ponezarečenega prenesti v bolnišnico, ko je bil konstatoval, da si je siromak zlomil par reber, desno ključnico in si bržkone pretresel možgane. Zdravniki se nadejajo, da Krop ozdravi, dasi je njegovo stanje jako slabo. Omeniti je, da Krop služi že preko 35 let v Lloydovem arzenalu.

Uboj ali umor se je dogodil v Veloskem dne 20. t. m. okolo 7. ure zvečer. V krčmi „Monte-verde“ so se sprli med seboj nekateri sem pribegli Italijani iz blažene Italije ter ubili nekega Ambrozija Reali, ki je ravno isti dan hotel oditi domov ter imel pri sebi okolo 300 gl. Morilec Cesare Picirello in nekaj njegovih drugov so že pod ključem. Bilo bi pač najbolje, da bi bile oblasti že davno poslale te ljudi, odkoder so prišli, da ne bi spravljali v slabo ime naših poštenih krajev.

Italijansk časnikar o Zagrebu in Jelačićevem spomeniku. Milanski „Il Corriere della Sera“ je objavil te dni poročilo svojega dopisnika, ki je potoval v Pešto na milenijsko razstavo. Med ostalim pripoveduje dopisnik, da je obiskal tudi Zagreb, ki mu je jako ugajal. Zazršemu Jelačićev spomenik, se mu je dozdevalo, da Jelačić na konju grozi Madjarom s sabljo. O tem svojem utisu je govoril s svojim tolmačem in ta mu je pritrdil: „Sì, è vero. Sembra dire all'Ungheria: via di qua!“ (Dà, res je. Čini se, da velewa Oggerski: proč od tu!)

Madjarska „lojalnost“. „Agramer Tagbl.“ javlja, da je minolega petka vojaška godba koncertovala v neki gostilni v Budimpešti ter je svirala med drugim tudi cesarsko pesem. Med ploskanjem, sledečim za-tem, bilo je slišati tudi nekoliko sikanja. Neki nadporočnik je pozval zaradi tega na odgovor nekega blizu njega sedečega, sikačega gospoda. Zahteval je, da mu pové svoje ime, česar pa dotični gospod ni hotel storiti. Nadporočnik je poslal slednjič po stražarje, katerim se je posrečilo pomiriti razburjene duhove s tem, da so si zabeležili imena sikačev. (Po madjarskih običajih ni se jim bati kdo zna kakšne kazni. Stavec.)

Izseljenci v zadregi. Italijanska vlada je do daljnjé naredbe prepovedala vkrcavanje izseljencev v Genovi. Vsled tega mora okolu 5000 izseljencev, ki so se dne 20. t. m. pripeljali iz Oggerske, Hrvatske, Štajerske in dr. v Genovo, ali vrniti se, ali pa tam čakati, da se prekliče zgoraj omenjena prepoved.

Loterijske številke, izžrebane dne 21. t. m.:
Brno 34, 26, 80, 36, 50.

Književnost.

Družba sv. Mohorja doposlala nam je včeraj letošnje knjige. Lep dar to, krasen dar, dragocen dar, ki ga pošilja naša mati, naša vzgojiteljica in učiteljica svojim 75.227 sinovom in hčerem. Letošnje knjige so nastopne:

- 1) Zgodbe sv. pisma. III. snopič.
- 2) Molitvenik: Marija Devica majnikova kraljica.
- 3) Slovenska pesmarica. I. zvezek.
- 4) Naše škodljive rastline. V. snopič.
- 5) Slovenske Večernice. 49. zvezek.
- 6) Koledar za leto 1897.

Samo lepe knjige, koristne knjige. Četverica mej njimi so nam že stari znanci, ker so nadaljevanja. O koledarju bilo bi pripomniti, da donša poleg navadnih koledarskih stvari tudi mnogo drugega poučnega in zabavnega gradiva in lepih ilustracij. — Novi sti: Molitvenik: „Marija Devica majnikova kraljica“ in pa „Slovenska pesmarica“. Molitvenik bode izborna služil v sleherni hiši; zasluži res, da ga dà vezati sleherni rodbina. Velikim veseljem smo pozdravili tudi pesmarico. Take knjige smo trebali že dolgo za naše preprosto ljudstvo, s to knjigo je res ustrezno živi potrebi. Zlasti bode dobro došla rojakom ob periferiji, kjer se narod kvari tujimi, neestetičnimi in nemoralnimi popevkami. Pristrčno nam bodi torej pozdravljena, ož zlata knjiga ti! Blagoslovljen ti je namen. Širi torej in neguj lepo, pošteno našo pesem od jednega konca do drugega drage nam domovine slovenske! V lepi slovenski pesmi se zrcali poštenje, se zrcali čista, priprosta, zlata duša nepokvarjenega naroda; ona je zrcalo blagega srca in plemenitega čustvovanja. Zato nam bodeš ti, o lepa knjiga, učiteljica poštenja in gojiteljica značajnosti v onih krajih, kjer silijo v narod strup neslovenske demoralizacije!

Družbin odbor sam nam tako-le govori v letošnjem „Glasniku“ svojem:

„75.227 vrlih Slovencev in Slovenk zopet stoji združenih pod praporjem Mohorjeve družbe.

To je narodič mohorjanski, cvet izmed naroda slovenskega. Kako velelepo, kako častljivo ga je gledati! Vsi goré in hrepené po jednom in istem cilju, ki jim v zlatih črkah blišči na družbenem praporju kakor geslo: „Po sveti veri k Bogu, v častno in večno srečo!“ Vsi željno pričakujejo priljubljenih duševnih voditeljev, družbenih knjig, katere naj jih se svojimi nauki razsvetljajo, v nemajo, vodijo in podpirajo, da umno in stanovito dosežajo ta svoj cilj. Velečastno je res za naše ljudi, da jim ugaja taka družba, da jih veselé take knjige, kjer nahajajo nebeskih in zemeljskih naukov v najlepšem soglasju, kjer se poučujejo v vedah, naravnih in nadnaravnih, v svobodnih urah pa si s poštenim kratkočasom blažijo življenje. Povej mi, s kom se shajaš, a jaz ti povem, kdo si! Ko te vidim v družbi takšni in to še od leta do leta zaporedom, potem nisem v skrbi zate — v družbi si najboljši, ki si je le moreš želeči. Vem, kakšen si! Zbran pod svetim praporjem mohorjanskim, pač vrti in blag, Bogu in dobrim ljudem prijeten — častljiv narod! Ti počesuješ ne le samega sebe, ampak vse Slovence tudi pred vnanim svetom. Ako smo ustvarili kaj velikanskega, kar nam služi v čast pred drugimi, bodisi velikimi narodi, tako je to le-ta naša družba sv. Mohora v svoji sedanjosti. Narod v svoji celoti, če pojde tako naprej, čutil bo vedno bolj njen blagodejni upliv in če Bog da, preobrazil se bo vedno bolj v pravi krščanski omiki, tako, da bo s časom jednih mislij in želja, kakor jedne duše in jednega srcā.

Tem lepim besedam odborovim pridodati moramo vsiklik: Bog te blagoslovi dična družba, ki si nas dovela do onega, po čemer hrepenimo, ki si nam ves razkosani narod zbrala v jeden krog, ki si nam ustvarila vsaj našo duševno — Slovenijo!

In vi vsi prevzetni narodi, ki zaničljivo gledate na ta mali 1½ milijonni narod slovenski, ki prezirljivo vihate nosove v svoji domišljavosti; vsi vi, ki si domišljate neko kulturno superjornost: pogledajte le na to-le število 75.000 Slovencev in Slovenk skoro iz samega priprostega naroda, pogledajte to število, ki se udeležuje res kulturnega in oplemenjujočega delovanja in življenja, pogledajte na to ogromno družino naše širiteljice prave omike in morale — na našo družbo sv. Mohora in — snémite v spoštovanju svoje klobuke!

Ti, o družba sv. Mohora si nam priča, da mi Slovenci nismo nikako inferijorno pleme, ampak, da smo narod — vreden vseh pravic, vreden narodne bodočnosti, narodne svobode!

Katarina Vélika na Dnjepru.

(1787. leta)

(Ruski spisal G. P. Danilevski; preložil Al. Benkovič.)
(Dalje.)

Izkorišča je sejm je Borovikovski vodil s sabo množico naroda. Plesaje po godbi je grabil s trgovskih izložeb svilene robe, uhane, trakove in granate ter kričal: „nate, to je za vas, dobri ljudje! vzemite!“ in nagrabljene stvari metal med narod, meščan pa je molčé plačeval. Obstal je pred sodčkom delita in vpil nad meščanom: „maži vse!“ Vsi so podstavljali noge. Kupec je namazal temu škornje, drugemu čevlje in meščan je zopet molčé plačal za vse. Naj bi poskusil, ne plačati! Tisti, ki se je prodajal, je imel v takem slučaju pravico takoj odreči, da pojde zanj v vojake, in vse pogoščenje in dana svota bi bila izgubljena nepovratno. Prišedši na trg se je Bezborodko ustavil pred radovedno množico z novincem.

— Si-li ti najeti novinec Borovikovski? — Motril je razuzdanca, ki že ni mogel več nadaljevati plesa, a se je vendar še na mestu premetaval po godbenem zboru ter hotel plesati.

— Jaz . . . a kaj bi radi, dobrotni gospod? — No, Borovikovski, pripravi se: mene je poslala sama carica. Ostavi svojega najemnika . . . Evo denarja za tebe in za vse, kar si zapravlil.

Meščan je izbulil oči ter trepetaje jecljal:

— Zakaj pa, usmilite se, ne pogubite me!

— A za tebe, — je velel Bezborodko smeje se — poprosim carico, — ona ti milostivo odpusti zakonom protivni podkup. A da popraviš krivdo nasproti carici, ker nisi hotel služiti, moraš pri tej priči stopiti v službo. Tu imaš denarja.

Meščan je vzel sto rubljev in zadovoljen s tem, da je dobil petkrat več, nego mu je bil dol-

žan njega novinec, je šel drugi dan sam prostovoljno v vojake.

Ko se je Borovikovski prespal, ni verjel svojim očem. Bil je že doma. Ded Halajda je prižgal luči pri svetih podobah, zapalil kadilo v ročni kadilnici in molil. Feska je stala pri vratih in jokala. Ded je vzel iz omare v platno zaviti denar. Carica je dala Borovikovskemu sto rubljev samo za svatbo. V tistih časih je bila to neverjetna svota za priprostega človeka na Ukrajini in tudi povsod drugod. Mladi slikar, včeraj še novinec, se ni mogel premagovati: padel je na kolena pred deda in se zjokal, poljubovaje carski denar. „Moj Bog! Zakaj taka milost! Ohrani in pomiluj carico! A tudi tebi, ded, hvala!“ In trikrat se je priklonil pred njim do tal. Starcu in slikarju je bilo ukazano nemudoma pripraviti se in na carskem vozu peljati se v Poltavo.

(Zvršetek pride.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 22. Cesar je danes lovil s princem Leopoldom Bavarskim in je potem odpotoval v Gdöllö. Pajncesa Gizela je odpotovala v Monakovo.

Potsdam 22. Cesarska dvojica nemška je dospela sem danes zjutraj.

Rim 22. Knez Nikolaj in princesi Helena, Ana ter princ Mirko so dospeli sem danes predpoldne. Na kolodvoru so jih vsprejeli Veličanstvi, princ Neapeljski, principi in princeze, ministri in načelniki oblasti. Sestanek je bil jako prisrčen. Mesto je v zastavah.

Rim 22. Danes sta dospela sem kraljica-mati Portugalska Marija Pia in vojvoda Oporto. Vsprejeli so jih na kolodvoru veličanstvi, principi in princeze.

Zahvala.

Podpisana vdova zahvaljujem tem potom najtoplejše banko „Slavijo“, katera mi je po smrti mojega soproga Jakoba Dereanija, ki je bil pri njej zavarovan za kapital 5000 gld. in to samo 3 leta, vso zavarovano svoto izplačala točno in takoj po predložitvi vseh v to svrhu potrebnih dokumentov.

Zatorej si štejem v prijetno dolžnost, priporočiti imenovani zavod najgorkeje slavnemu občinstvu. Na Razdrtem, dné 17. oktobra 1896.

Marjeta Dereani m. p.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Endimpešta. Pšenica za jesen 7-80 7-65 Pšenica za spomlad 1896 7-97 do 7-99 —. Oves za jesen 5-60—5-65 Rž za jesen 6-80—6-85 Koruza za sept.-okt. —. —. —.

Pšenica nova od 74 kil. f. 7-85—7-90 od 79 kil. 7-95—8-00. od 80 kil. f. 8-00—8-05 od 81 kil. f. 8-10 8-15 . . . od 82 kil. for. —. —. —. Jedmen 5-10—8—proso 5-15—5-80.

Pšenica: mirneja, cene zopet pale za 10—15 novč. Prodaja le 15.000 met. Rž 20 nč. ceneje. Vremo: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 12-10, oktober-december 12-20 mirno

Hamb. Kava Santos good average za oktober 62-75 za februar 63.—.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitki

75.000 kron

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigrie, Enrico Schiffmann.

Predzadnji teden! Žrebanje že 7. novembra

Pserhofer-jeva

lekarna „Pri zlatem državnem jabolku“
DUNAJ I. Singerstrasse št. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne kroglice

so davnoskušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo.

Te kroglice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletji pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I. Singerstrasse št. 15.

Teh kroglic stane: 1 škatljica z 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 nč. Ako se znesek predplača stane s poštnino vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 nč., 2 zavitka 2 gld. 30 nč., 3 zavitki 3 gld. 35 nč., 4 zavitki 4 gld. 40 nč., 5 zavitev 5 gld. 50 nč., 1 zavitek 9 gld. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošlje).

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve čistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis J. Pserhofer v rdečih pis-

menih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhofera, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

Trpotčev sok, za lečenje sliza 1 stekl. 50 nč.

Balzam za goltanec, 1 stekl. 40 nč., poštnine prosto 65 nč.

Stoll-ovi kola preparati, izborno kroglično sredstvo za želodec in živec, 1 liter kola-vina ali elektrika 3 gld., pol litra 1 gld. 60 nč., en četrt litra 85 nč.

Grenka tinktura za želodec, (prej življenjska esenca, ali Praške kapljice imenovane). Rahlo raztopljajoče sredstvo ki Razzen imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih časnikih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje preskrbuje se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštne povzetju.

Pri dopošiljavti denarja po poštni nakaznici stane porto postl manj kakor po povzetju.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred dopošiljatelj procej f. 34-25 —. Concasse 35-50 —. Četvorni 36 —. V glavah sodih 37-50 —. Hamburg. Santos good average za oktober 51.50 za dec. 52 —. za mare 1897. f. 52.25 mirno.

Dunajska borza 22. oktobra 1896			
	danes	včeraj	
Državni dolg v papirju	101.20	101.15	
„ „ v srebru	101.20	101.15	
Avstrijska renta v zlatu	121.80	121.75	
„ „ v kronah	101.20	101.20	
Kreditne akcije	387.25	346.50	
London 10 Lot.	119.90	119.90	
Napoleon	9.53	9.53	
20 mark	1.76	1.76	
100 Italij. lir	44.42 1/2	44.45	

ŽELEZNISKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.)
Od dné 1. oktobra 1896.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8-05 „ brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Izvežbanega pisarja

z lepo pisavo, ki je z zmožen prepisovati slovenske, italijanske in nemške koncepte, sprejme takoj Dr. Gustav Gregorin, odvetnik v Trstu (Via Molino piccolo št. 3.) Plača po dogovoru. Ponudbe direktne.

Dr. Venceslav Svoboda

zdravnik

Via delle Poste nuove š. 6

ordinira predpoldne od 11. do 1. pop.
popoldne „ 3. „ 4. „

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minni
Trst, Via Rihorge, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastojni in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.